

Asia C-238/24 [Tartisai]ⁱ

**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä**

Jättämispäivä:

2.4.2024

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Consiglio di Stato (Italia)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

2.4.2024

Valittaja:

NR

Vastapuolet:

Ministero della Difesa

Comando Generale dell'Arma dei Carabinieri

Comando Generale Carabinieri – Centro Nazionale Amministrativo
– Chieti

Centro Amministrativo d'Intendenza Interforze del Contingente
delle Forze Armate Italiane in Afghanistan

Centro Nazionale Amministrativo dell'Arma dei Carabinieri

Pääasian kohde

- 1 Valittaja hakee muutoksenhakuasteena toimivasta Consiglio di Statosta (ylin hallintotuomioistuin, Italia; jäljempänä Consiglio di Stato) muutosta Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Piemonten alueellinen hallintotuomioistuin, Italia; jäljempänä hallintotuomioistuin) tuomioon, jolla

ⁱ Tämän asian nimi on kuvitteellinen nimi. Se ei vastaa oikeudenkäynnin minkään asianosaisen todellista nimeä.

hylättiin valittajan valitus, jossa vastustettiin viranomaisen päätöstä periä takaisin eräitä valittajan ulkomaan operaatiosta saamia kulukorvauksia.

Ennakkoratkaisupyyntö kohde ja oikeudellinen perusta

18.5.2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/279/YUTP 7 artiklan 3 kohdan tulkinta.

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Mikä on 18.5.2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/279/YUTP 7 artiklan 3 kohdan tarkka tulkinta, toisin sanoen oliko kyseisellä säännöksellä tarkoitus säätää, että jäsenvaltion ja EUPOLin maksamia kulukorvauksia maksetaan kumulatiivisesti?

2) Siinä tapauksessa, että tulkinta puoltaa kyseisten kulukorvausten kumulatiivisuutta, onko 18.5.2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/279/YUTP 7 artiklan 3 kohta esteenä lain nro 108/2009 3 §:n 1 momentin säännöksistä johtuvan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle siltä osin kuin siinä säädetään, että ”kansainvälisiin operaatioihin osallistuvalla henkilöstöllä maksetaan asianmukaisten pidätysten jälkeen koko osallistumisjakson ajalta palkan ja muiden kiinteämääräisten ja jatkuvien korvausten lisäksi 3.6.1926 annetussa asetuksessa (regio decreto) nro 941 tarkoitettua operaatiokorvausta, josta vähennetään mahdolliset kulukorvaukset ja palkkiot, joita kansainväliset organisaatiot maksavat samalla perusteella suoraan asianomaiselle henkilölle”, ja 3.6.1926 annetun asetuksen nro 941 1 §:n, 8.7.1961 annetun lain nro 642 1 §:n 1 momentin b kohdan ja 3 §:n sekä 27.12.1973 annetun lain nro 838 4 §:n 1 momentin a kohdan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, sellaisena kuin se on säädetty edellä kuvatun, oikeuskäytännössä vahvistetun ja kulukorvausten kumulatiivisuuden pois sulkevan tulkinnan mukaisesti?

Euroopan unionin oikeussäännöt ja oikeuskäytäntö, joihin viitataan

Euroopan unionin Afganistanissa toteuttaman poliisioperaation perustamisesta (EUPOL Afganistan) 30.5.2007 hyväksytty neuvoston yhteinen toiminta 2007/369/YUTP.

Euroopan unionin poliisioperaatiosta Afganistanissa (EUPOL Afganistan) 18.5.2010 annettu neuvoston päätös 2010/279/YUTP, jolla operaatiota jatkettiin toukokuun 31. päivästä 2010 toukokuun 31. päivään 2013. Päätöksen 7 artiklan 3 kohdassa säädetään henkilöstön taloudellisesta palkitsemisesta seuraavaa:

Sanamuoto englanniksi: ”Each Member State or EU institution shall bear the costs related to any of the staff seconded by it, including travel expenses to and from the

place of deployment, salaries, medical coverage, and allowances, other than applicable per diems as well as hardship and risk allowances.”

Sanamuoto suomeksi: ”Kukin jäsenvaltio tai toimielin vastaa lähettämästään henkilöstöstä aiheutuvista kuluista, kuten matkakuluista sijoituspaikkaan ja sijoituspaikasta, palkoista ja terveydenhuollosta sekä muista kulukorvauksista kuin sovellettavista päivärahoista ja force majeure- ja riskilisistä.”

SEU 2, SEU 19, SEU 21, SEU 23, SEU 24, SEU 28 ja SEU 40 artikla.

SEUT 263, SEUT 275 ja SEUT 342 artikla.

Vuonna 1958 annettu asetus N:o 1.

Unionin tuomioistuimen tuomiot C-296/95, C-437/97, C-161/06, C-511/08 ja C-455/14 oikeuskäytäntöviittauksineen.

Kansalliset oikeussäännöt ja oikeuskäytäntö, joihin viitataan

3.6.1926 annettu kuninkaan asetus (regio decreto) nro 941, jossa säädetään muun muassa ulkomaan operaation kulukorvauksista.

8.7.1961 annettu laki nro 642.

27.12.1973 annettu laki nro 848, erityisesti 4 §:n 1 momentin a kohta.

30.12.2005 annettu asetus (decreto-legge) nro 273, joka muunnettiin 23.2.2006 annetuksi laiksi nro 51, erityisesti 39-vicies semel §:n 39 momentti, jossa säädetään, että edellä mainittuja säännöksiä tulkitaan siten, että niissä säädetty taloudellinen palkitseminen on luonteeltaan täydentävää ja sen tarkoituksena on korvata työhön liittyviä riskejä ja force majeure -tilanteita sekä päivystys- ja saatavillaolovelvollisuutta epäedullisina vuorokaudenaikoina ja korvata ylityökorvaukset.

Italian kansainvälisiin operaatioihin osallistumisen jatkamisesta 3.8.2009 annettu laki nro 108, erityisesti 3 §:n 1 momentti, jossa säädetään, että kyseisessä laissa tarkoitettuihin kansainvälisiin operaatioihin osallistuvalla henkilöstölle maksetaan asianmukaisten pidätysten jälkeen koko osallistumisjakson ajalta palkan ja muiden kiinteämääräisten ja jatkuvien korvausten lisäksi 3.6.1926 annetussa asetuksessa nro 941 tarkoitettua operaatiokorvausta, josta vähennetään mahdolliset kulukorvaukset ja palkkiot, joita kansainväliset organisaatiot maksavat samalla perusteella suoraan asianomaiselle henkilölle.

Italian osallistumista kansainvälisiin operaatioihin koskevista säännöksistä 21.7.2016 annettu laki nro 145.

Consiglio di Staton tuomiot

Consiglio di Stato, II jaosto, tuomiot nro 140/2022 ja nro 139/2022: 1) ulkomaan operaatiosta maksettava kulukorvaus on luonteeltaan kaikenkattava, ja sillä korvataan rahallisesti kyseiseen työhön liittyvät riskit, force majeure -tilanteet ja velvoitteet; 2) lainsäätäjällä on antanut selvänlaisen säädöksen (3.8.2009 annettu laki nro 108), jossa säädetään kansainvälisten organisaatioiden maksamien korvausten vähentämisestä nimenomaan asianomaisen henkilöstön rikastumisen ehkäisemiseksi, koska muuten samantyyppiset epäedulliset olosuhteet korvattaisiin tällaiselle henkilöstölle kahdesti.

Consiglio di Stato, IV jaosto, tuomio nro 6374/2018; II jaosto, tuomiot nro 309/2023, nro 4809/2022 ja nro 4654/2022; IV jaosto, tuomio nro 2407/2020 ja I jaosto, tuomio nro 482/2022: laeva ja kaikenkattava viittaus työhön liittyviin vaaroihin ja vaikeuksiin on esteenä sille, että voitaisiin katsoa, että ulkomaan operaatiosta maksettava kulukorvaus on luonteeltaan erilainen kuin päivärahat ja force majeure- ja riskilisät (”per diem, hardship and risk allowance”). Tästä seuraa, että tämä päivärahojen ja force majeure- ja riskilisien käsite pitää sisällään ulkomaan operaatiosta maksettavan kulukorvauksen käsitteen ja sulkee pois mahdollisuuden pitää näitä kahta käsitettä toisistaan erillisinä.

Consiglio di Stato, IV jaosto, tuomio nro 2407/2020: kaikissa vuosina 2008–2016 annetuissa säännöksissä säädetään, että kyseisen kulukorvauksen määrästä on vähennettävä mahdolliset kulukorvaukset ja palkkiot, joita kansainväliset organisaatiot maksavat samalla perusteella suoraan asianomaiselle henkilölle. Ilmaisulla ”samalla perusteella” viitataan ulkomailla työskentelyyn.

Yhteenveto tosiseikoista ja menettelystä

- 2 Valittaja, joka kuuluu Arma dei Carabinieri -poliisivoimaan, osallistui kesäkuussa 2011 kansainväliseen EUPOL-operaatioon (Euroopan unionin poliisioperaatio Afganistanissa). Hänelle maksettiin kansallisesti lain nro 108/2009 3 §:n mukaista päivärahaa; lisäksi hän sai operaation organisaatiolta kolmenlaisia kulukorvauksia, joista käytettiin nimiä ”per diem allowance” (päiväraha), ”hardship allowance” (force majeure -lisä) ja ”risk allowance” (riskilisä). Maaliskuussa 2012 viranomaisen ryhtyi perimään valittajalta takaisin hänen asetuksessa nro 941/1926 tarkoitettuna operaatiokorvauksena saamiaan määriä. Takaisinperintä perustui lakiin nro 108/2009, jossa kansainvälisiin operaatioihin osallistuvien henkilöiden osalta säädetään, että kulukorvaus maksetaan siten, että siitä vähennetään määrät, jotka kansainväliset organisaatiot ovat mahdollisesti jo maksaneet samalla perusteella suoraan kyseiselle henkilölle.
- 3 Viranomaisen määrittä 3.12.2020 päivätyssä päätöksessään takaisinperittäväksi määräksi 25 131,80 euroa. Valittaja valitti tästä päätöksestä ensimmäisenä oikeusasteena toimineeseen hallintotuomioistuimeen.
- 4 Valittaja esitti muun muassa, että kun 11.8.2011 päivätyssä EUPOLin asiakirjassa kuvattiin operaatioon osallistuvan henkilöstön palkkauksen ehdot, siinä todettiin, että kunkin jäsenvaltion tuli vastata lähettämänsä henkilöstön kuluista, kuten

matkakuluista, force majeure- ja riskilisistä ja terveydenhuoltokuluista sekä sovellettavista ”per diems as well as hardship and risk allowances” (päivärahoista ja force majeure- ja riskilisistä; ”Each Member State or EU Institution shall bear the costs related to any of the staff seconded by it, including travel expenses to and from the place of deployment, salaries, medical coverage and allowance, other than applicable per diem as well as hardship and risk allowances”).

- 5 Tämä Euroopan unionin oikeudesta johdettu säännös on valittajan mukaan pakottava ja mahdollisiin siitä poikkeaviin kansallisiin säännöksiin nähden ensisijainen. Valittajan näkemyksen mukaan säännöksestä seuraa, että EU:n maksamat ja Italian lainsäädäntöön perustuvat kulukorvaukset ovat toisiinsa nähden kumulatiivisia.
- 6 Hallintotuomioistuin hylkäsi valituksen ja katsoi kumulatiivisuutta koskevan kysymyksen osalta, että valittajan väite perustuu hänen operaatiota sääntelevistä asiakirjoista tekemäänsä virheelliseen käännökseen. Virhe koskee tarkemmin sanottuna ilmaisua ”other than applicable per diem as well as hardship and risk allowances”, mikä valittajan mukaan tarkoittaa ”sovellettavien päivärahojen ja force majeure- ja riskilisien lisäksi”; hallintotuomioistuimen mukaan se sen sijaan tarkoittaa ”muista kuin sovellettavista päivärahoista ja force majeure- ja riskilisistä”.
- 7 Hallintotuomioistuimen näkemyksen mukaan asiassa ei ollut ristiriitaa kansallisen lainsäädännön ja operaatiota sääntelevien asiakirjojen välillä, joten se sovelsi siihen ulkomaan operaatiosta maksettavia kulukorvauksia koskevassa kansallisessa oikeuskäytännössä vahvistettuja periaatteita. Hallintotuomioistuin ei siten pitänyt mahdollisena soveltaa kumulatiivisesti kyseisiä kulukorvauksia ja Euroopan unionin operaatioista maksettavia rinnakkaisia kulukorvauksia, ja näin ollen se yhtäältä hyväksyi valituksen rajoitetusti valittajan vaatimien, ateriakuluja koskevien saatavien osalta mutta toisaalta hylkäsi sen muilta osin.
- 8 Valittaja valitti hallintotuomioistuimen ratkaisusta Consiglio di Statoon.
- 9 Ensinnäkin valittaja katsoo, että Afganistaniin lähetetylle EUPOL-henkilöstölle kuuluvien korvausten määrittämisen kannalta oikeudellisesti merkityksellinen sopimusasiakirja on Euroopan unionin hyväksymä asiakirja, jonka otsikko on ”Annex 1 – European Union Police Mission in Afghanistan (EUPOL Afghanistan) – Advertisement for EU seconded/contracted staff members” ja jonka lähetettyihin työntekijöihin sovellettavia hallinnollisia ehtoja koskevasta osasta laadittu virallinen käännös (traduzione asseverata) oli esitetty jo ensimmäisessä oikeusasteessa.
- 10 Valittajan näkemyksen mukaan hallintotuomioistuin tulkitsi virheellisesti englanninkielistä ”other than” -ilmausta, koska valittajan toimittama virallinen käännös osoittaa, että ilmaus ”other than applicable per diem as well as hardship and risk allowances” tarkoittaa ”sovellettavien päivärahojen ja force majeure- ja

riskilisien lisäksi” eikä ”muut kuin sovellettavat päivärahat ja force majeure- ja riskilisät”, kuten hallintotuomioistuin asiassa katsoi.

- 11 Lisäksi valittaja esittää, että 11.8.2011 päivätyssä kirjeessä EUPOL-A-operaation johtajan oikeudellinen neuvonantaja totesi, että EUPOL-A-operaation lähetettyyn henkilöstöön sovellettavia kulukorvauksia koskeva unionin säännös sisältyi yhteisen toiminnan 2007/369/YUTP 7 artiklaan, jonka sanamuoto oli kokonaisuudessaan toistettu jäsenvaltioita sitovan neuvoston päätöksen 2010/279/YUTP 7 artiklassa.
- 12 Mainitun artiklan mukaan jäsenvaltioiden tuli vastata erilaisista operaatioon liittyvistä kuluista ja maksaa ulkomaan operaatioista maksettavat kulukorvaukset sen mukaan kuin kukin jäsenvaltio on niistä säätänyt, EUPOL-Afganistan-operaation vastuulla olevien, Euroopan unionin soveltamien kulukorvausten lisäksi.
- 13 Näin ollen Italia, joka on unionin jäsenvaltio, oli valittajan mukaan velvollinen maksamaan asetuksessa nro 941/1926 tarkoitetun operaatiokorvauksen, kun taas Euroopan unionin korvaukset tulivat maksettavaksi itsenäisesti, koska niistä määrättiin yhteisessä toiminnassa.

Pääasian asianosaisten keskeiset lausumat

- 14 Valittaja, joka perustaa kantansa 18.5.2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/279/YUTP englanninkieliseen versioon, kääntää sen 7 artiklan 3 kohdan virallisesta italiankielisestä sanamuodosta poiketen seuraavasti: ”Kukin jäsenvaltio tai toimielin vastaa lähettämästään henkilöstöstä aiheutuvista kuluista, kuten matkakuluista sijoituspaikkaan ja sijoituspaikasta, palkoista, terveydenhuollosta sekä kulukorvauksista, sovellettavien päivärahojen ja force majeure- ja riskilisien lisäksi.” (”Ciascuno Stato membro o istituzione dell’UE sostiene i costi connessi con ogni membro del personale da esso distaccato, incluse le spese di viaggio per e dal luogo di schieramento, gli stipendi, la copertura sanitaria, le indennità, oltre che quelle giornaliere, le indennità di sede disagiata e di rischio applicabili”). Tämän perusteella valittaja katsoo, että jäsenvaltioiden on maksettava kulukorvauksensa kansainvälisen organisaation maksamien kulukorvausten lisäksi.
- 15 Väitteensä tueksi valittaja on esittänyt 8.11.2011 päivätyn EUPOLin muistion, jossa EUPOLin operaation johtajan oikeudellinen neuvonantaja kirjoittaa Italian puolustushallinnolle seuraavaa: ”Each Member State or EU institution shall bear the costs related to any of the staff seconded by it, including travel expenses to and from the place of deployment, salaries, medical coverage, and allowances, other than applicable per diems as well as hardship and risk allowances. Consequently, the per diems, hardship and risk allowances are mission internal issues and independent from the seconding nations.” Jälkimmäinen lause vaikuttaa tukevan valittajan esittämää käännöstä, mutta se perustuu kyseisen säännöksen

englanninkieliseen versioon, joka ei vaikuta olevan täysin yhdenmukainen italian-, ranskan- ja espanjankielisten versioiden kanssa.

- 16 Hallintotuomioistuin puolestaan on päätenyt päinvastaiseen johtopäätökseen. Sen lähtökohtana on italiankielinen versio, josta ilmenee, että jäsenvaltioiden on maksettava muut kansallisen lainsäädännön mukaiset kulukorvaukset kuin ne, jotka kansainvälinen organisaatio maksaa. Tällä perusteella se katsoo, että kansallisessa lainsäädännössä kielletään aivan oikein se, että kansallisia kulukorvauksia voitaisiin soveltaa kumulatiivisesti kansainvälisen organisaation maksamien kulukorvausten kanssa.

Tiivistelmä ennakkoratkaisupyynnön perusteista

- 17 Sekä kansallisen oikeuden että Consiglio di Staton vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan viranomaisten määräämä takaisinperintä on lain mukainen.
- 18 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan on kuitenkin epäselvää, mikä merkitys 18.5.2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/279/YUTP 7 artiklan 3 kohdan englanninkieliseen versioon sisältyvälle ilmaisulle ”other than” tulisi antaa.
- 19 Ranskankielisessä versiossa vastaava ilmaus on ”à l’exclusion des”, joka vastaa tarkasti italiankielisen version ilmausta ”diverse da”. Laroussen ranska–englantisanakirjassa ”à l’exclusion de” -ilmauksen englanninkielisinä vastineina mainitaan ”apart from” ja ”with the exception of”. Tässä merkityksessä ilmauksella suljetaan pois kaikki sen jälkeen sanottu.
- 20 Englannin ilmauksella ”other than” sen sijaan on useita merkityksiä, joista ainakin kahta voidaan käyttää kyseisessä lauseessa: 1) other than = besides, in addition to (jonkin lisäksi, jonkin ohella); 2) other than = except, excluding (lukuun ottamatta, pois lukien).
- 21 Nyt tarkasteltavassa tapauksessa valittaja ei ole käyttänyt kyseisen päätöksen italiankielistä versiota, joka on yksiselitteinen, vaan hän on käyttänyt sen sijaan päätöksen englanninkielistä versiota, josta hän on esittänyt käännöksen, jossa other than -ilmauksen mahdollisista merkityksistä huomioidaan vain toinen (lisäksi, ohella).
- 22 Tästä herää siis kysymys, mikä kyseisen päätöksen 7 artiklan 3 kohdan tarkka merkitys on – toisin sanoen onko sillä tarkoitettu säätää, että jäsenvaltion ja EUPOLin maksamia kulukorvauksia sovelletaan kumulatiivisesti. Italiankielisen version mukaan kumulatiivisuus on yksiselitteisesti pois suljettua, mutta englanninkielinen versio vaikuttaa tältä osin tulkinnanvaraiselta, koska other than -ilmauksella on useampia kuin yksi merkitys.
- 23 Vuonna 1958 annetulla asetuksella N:o 1 vahvistetaan monikielisyyden periaate ja unionin virallisten kielten yhdenvertaisuuden periaate. Tämä perustuu

oikeusvarmuutta koskevaan peruseriaatteeseen, joka edellyttää, että unionin lainsäädännön perusteella ne, joita asia koskee, voivat saada selville tarkasti, minkä laajuisia heille siinä asetetut velvoitteet ovat, mikä voidaan taata vain siten, että kyseinen lainsäädäntö julkaistaan asianmukaisesti adressaatin virallisella kielellä (tuomio C-161/06). Jos jollakin säännöksellä on joillakin virallisista kielistä sama merkitys ja (kieliopillisen virheen tai vaikka väistämättömän terminologisen eron vuoksi) yhdellä tai useammalla muulla virallisella kielellä eri merkitys, yhdelläkään vertailtavista virallisista kielistä ei ole muihin nähden etusijaa. Unionin tuomioistuin on nimittäin nimenomaisesti todennut, että mitään yhtä kieliversiota ei voida pitää muihin nähden ensisijaisena (tuomio C-296/95).

- 24 Näin ollen silloin, kun monikielisestä säännöksestä vallitsee eriäviä tulkintoja, sen sanamuotoa on tulkittava muilla virallisilla kielillä laadittujen sanamuotojen valossa. Unionin tuomioistuin on lisäksi vahvistanut, että silloin, kun unionin säännöstä voidaan tulkita usealla tavalla, etusija on annettava tulkinnalle, jolla voidaan varmistaa säännöksen tehokas vaikutus, ja kyseistä säännöstä on tulkittava sen lainsäädännön systematiikan ja tavoitteen mukaan, jonka osa säännös on (tuomio C-437/97).
- 25 Näin ollen on tarpeen pyytää unionin tuomioistuinta selventämään, mikä kyseisen säännöksen täsmällinen merkitys on.
- 26 Unionin tuomioistuimen toimivallasta ottaa kantaa tähän ennakkoratkaisupyyntöön ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin huomauttaa ensinnäkin, että SEU 24 artiklan mukaan unionin tuomioistuimella ei ole yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (jäljempänä YUTP) alan määräyksiä koskevaa toimivaltaa, lukuun ottamatta sen toimivaltaa valvoa kyseisen sopimuksen 40 artiklan noudattamista ja tutkia eräiden SEUT 275 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettujen päätösten laillisuus. SEUT 275 artiklan mukaan Euroopan unionin tuomioistuimella ei ole toimivaltaa YUTP:aa koskevien määräysten osalta eikä näiden määräysten nojalla hyväksytyjen säädösten osalta. Unionin tuomioistuimella on kuitenkin toimivalta valvoa SEU 40 artiklan noudattamista ja ratkaista SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä vireillä olleita kanteita, jotka koskevat luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle suunnattuja rajoittavia toimenpiteitä sisältävän, neuvoston SEU:n V osaston 2 luvun nojalla tekemän päätöksen laillisuutta.
- 27 SEUT 275 artiklassa kuvattujen poikkeusten perusteella unionin tuomioistuin on määrittänyt YUTP:aa koskevan toimivaltansa tuomiossa C-455/14 toteamalla seuraavaa: ”Käsiteltävässä asiassa on tosin todettava, että riidanalaiset päätökset liittyvät YUTP:n yhteyteen. – – Tämä seikka ei kuitenkaan välttämättä johda siihen, että unionin tuomioistuimilla ei ole toimivaltaa – –. Vaikka kyseisen operaation toimivaltaisten viranomaisten tekemillä päätöksillä, jotka koskevat niiden henkilöstöresurssien kohdentamista, jotka jäsenvaltiot ja unionin toimielimet ovat osoittaneet kyseiselle operaatiolle operaatioalueella toteutettavien toimien suorittamista varten, on YUTP:hen liittyvä operatiivinen puoli, ne ovat myös pohjimmiltaan henkilöstöhallintoon liittyviä toimia kaikkien muiden

sellaisten samankaltaisten päätösten tavoin, jotka unionin toimielimet ovat tehneet toimivaltaansa käyttäessään. Näissä olosuhteissa ei voida katsoa, että SEU 24 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan viimeisessä virkkeessä ja SEUT 275 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu unionin tuomioistuimen toimivallan poikkeuksenluonteinen rajoitus ulottuisi niin pitkälle, että sillä suljettaisiin pois unionin tuomioistuinten toimivalta valvoa henkilöstöhallintoon liittyviä toimia, jotka koskevat jäsenvaltioiden lähettämiä henkilöstön jäseniä ja joiden tarkoituksena on vastata mainitun operaation tarpeisiin operaatioalueella, vaikka unionin tuomioistuimet ovat joka tapauksessa toimivaltaisia valvomaan tällaisia toimia, kun ne koskevat unionin toimielinten lähettämiä henkilöstön jäseniä – –. Käsiteltävässä asiassa on todettava, että – – [riidanalaiset] päätökset ovat henkilöstöhallintoon liittyviä toimia, joiden tarkoituksena on operaation henkilöstön jäsenten uudelleensijoittaminen operaatioalueella – –. Näin ollen kyseiset päätökset – – vaikka ne on tehty YUTP:n yhteydessä – kuuluvat – – unionin tuomioistuinten toimivallan piiriin – – mainittujen EUT-sopimuksen yleisten määräysten nojalla.”

- 28 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo näin ollen, että sitä suuremmalla syyllä ei voida kiistää unionin tuomioistuimen yleistä toimivaltaa ottaa kantaa sellaisten unionin päätösten tulkintaan, joissa säädetään operaatioihin sijoitettua henkilöstöä koskevan taloudellisen hallinnon näkökohdista.